

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

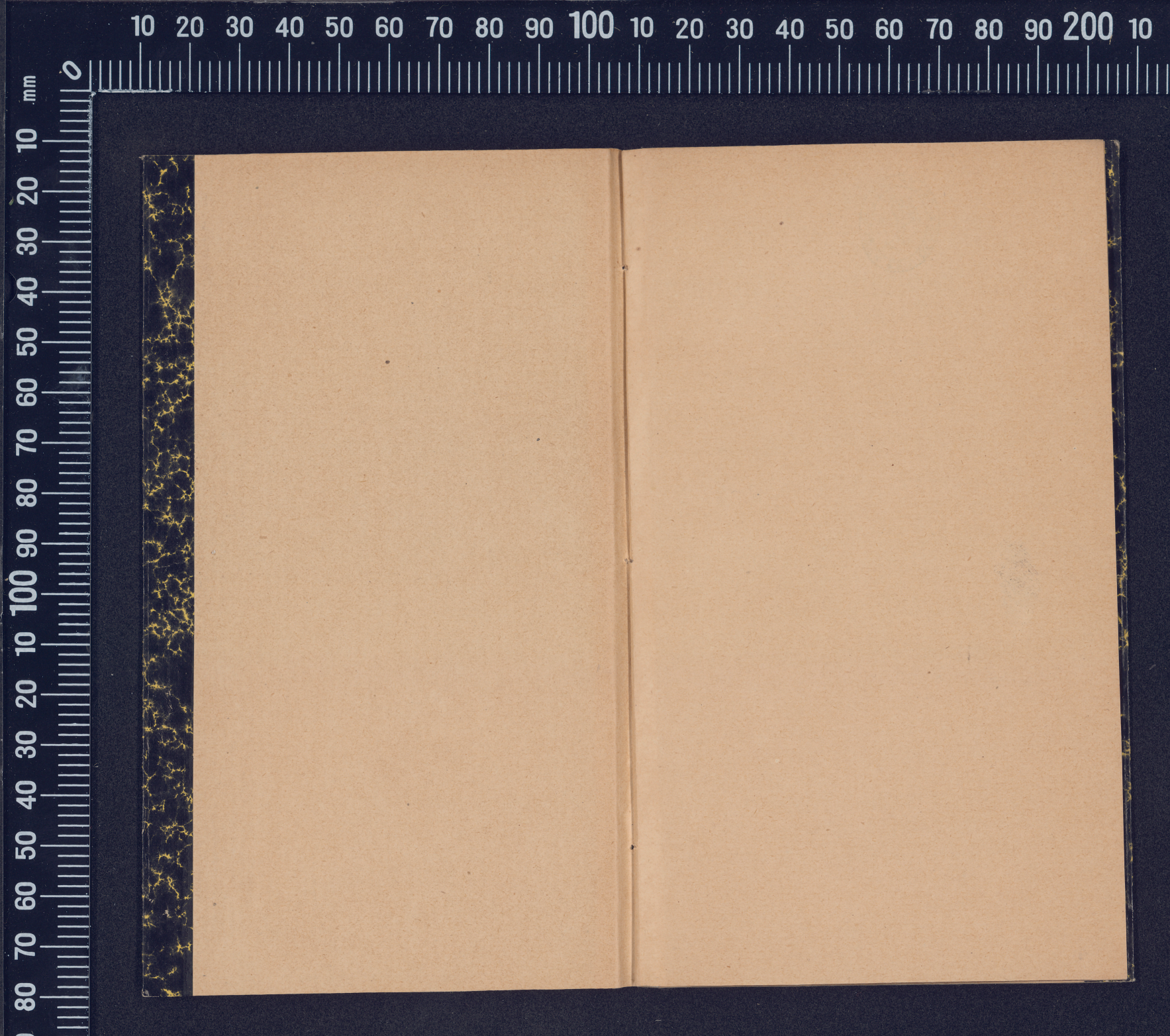
0

10 .mm
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Lv. S. Schellum.
En nye Sandelig Viise
om nogle Laster mod
det første og tieth Bud.

V box 18:52A

V box 18:524

En nye ^{indbuds Grund,}
Almindelig Bine, ^{er toe}
Om nogle Laster mod de tre
første og fjerde Bud. ^{10,}

¹⁸⁶
Eenfaldigst componeret

af

Svend Pedersen Schellum.

Mel: Du Bondemand paa Isen-gaær, &c.

^{1.}
S! Herre **GUD**, see i Raade til Os
Syndere ælende, Hvad Verden over
du for Spil, Hvori hun flux mon reade
Guds Ord og Bud foragtes fast: Man læ
ver hen i Synd og Last, Du skot ej om
Guds Bredes Dom Med Straf vil Syn
den hevne.

2. Betragter man det første Bud, **GUD**
Herren mon befale: Ej anden end den sãn
de **GUD** Tilbede og paakalde: Ej anden er
den Ære værd, Og vi har ikke Guder fleer:
Trods alle dem Med Lærdom slem Guds
Ære vil forhale.

3. Disverre! vi beklage maa I Verden
er sãa mange, Naar dem en Svaghed sal
der paa, De straxen hen mon gange Med
Saul

V box 18:524

Til Kone-Lvins
poer, Hun spaa dem Land Ved Loge-
and, Som udgik Achabs Dage.

Her om saa lidt jeg dømme Land, Gud
er Magt og Evne, Hvor saadant Folk
Lærdom fandt, Hvis Navn er haant at
se, Jeg troer de kaldes Signe-Folk, Jeg
er dem for Satans Tolk, Med Lærdom
sin, Og falske Skin, Mon Folket saa forvende.

5. Hun bringer dem den Tale for: Er
Skade gjort med alle, Det Paa som var
med Lucifer, Skal boe i Bierg og Dale;
Kand hun derfor bekomme Skatt, Da gis-
res Bøn for dem om Natt, Som Satan
kom I Samuels Form Med Sael i Tale.

6. Jeg frygter for din Natte-Gang Vil
evig Nat forvolde, Som stemmer i med
Døle-Sang, Iblant hin sorte Trolde; Thi
hvo som hader Lys og Dag, Hans Bier-
ning har en u-fri Sag; Den klare Soel,
For Lammets Stoel, Sit Skin vil dem
fra holde.

7. Betænk, naar du for Dom skal staa,
Hvor vil det med dig gange? Og Regen-
skab det gielder paa, Hvor vil du da be-
stande? Naar du gaar slet Guds Ord for-
bi, Og over sig Afguderie? Betænk dig
vel, Hvor skal din Siæl I Evighed da
lande.

8. Saa

8. Saa taler Jesus, Sandheds Mund,
Vor Frelsermand alleene, Ej Herrer toe
man tiene Land, Tilbede og Trøst sig mee-
ne, Naar du til de Affagte gaar, Hos Gud
din Bøn da ej formaar; Er Herren Gud,
Da lyd hans Bud, Halt ej paa begge
Beene.

9. Vend om i Tiid, jeg raader dig, Seg
Jesus Naadens Throne, Begræd din
Synder bitterlig, Saa faar du Livsens Kro-
ne; Omdu vil ej evindeligt I Pine-Steden
ynkelig I Svovel-Søe, Helvedes Blod,
Iblant hin Natte-Navne.

10. I Mennisker, som hidindtil har
troed paa slige Sigter, Hør Herrens Ord
dig raade vil: Vaer dig for falsk Prophe-
ter, I Saare-Klæder til eder kom, Indvor-
tes skules Ulven grom; Staa paa din
Bagt, Tænk paa din Bagt I Daaben dig
forpligter.

11. Om Svaghed dig tilfalde maa,
Tænk Synden sligt forvolde, Lad Satan
ej den Ære faa Dig Sundhed at tilholde;
Om du derved din Hils faar, Tænk Siæl-
len din i Fare staa: Han med sin Konst
Ej slet omsonst Vil Apothek dig holde.

12. Tælt er all' din Hoved-Haar, Der
land ej et affalde, Uden Guds Billie, dig
til

11. Skaar, Troe Herrens Ord for alle;
Saa taler selver Sandheds Mund, Som
taler sandt af Hiertens Grund; Hans Ord
og Røst Er salig Trost, For dem der ham
paakalde.

12. Om Satan slaar GUD læge Land,
Hans Haand er u-forkortet; Han er den
barmhiertig Samaritan, Ham ingen Læ-
ge skortet, Som det gif Job den fromme
Mand, Paa sit Legem stor Smerte fand,
GUD lægt hans Saar, Naar ret Tid var,
Saa fand han dig og hielp.

14. Forsag dig selv, tag Korset paa, Din
GUD i Troen favne, Striid Troens Kamp
og mandig staa, Saa faaer du Seyers
Palme; Men hvo til Riid sætter sin Arm,
Det vil ham blive til ævig Harm, Med
Suk og Bøn Sak til Guds Son, Saa
vil han dig hushvæle.

15. GUD styrke os med Kraftens Mand!
Vor Troe den er saa svage, I alffens Nød
og Sygdoms Baand Din Haand ej fra
os tage; O! naar vi fristes GUD med os
staa, At Satan os ej fange maa; Stadf
du med os Mod Satans Trods, Saa
fand vi Sejer fange.

16. Det andet Ord paa Sinai, Ved
Mosen GUD befalde, Forbød vi ej forsæn-
gelig

gelig Guds hellig Navn paakalde; Hans
Navn er helligt, Hans Magt er stor, Han
haver skabt Himmel og Jord, Samt Lov
og Guds Paa Jordens Kredz, Og Men-
niskan med alle.

17. Men ach! den Synd er for gemeen
I Verden blandt de fleeste, Og Bapen er
baade ond og slem, Vi fand det selv ej mer-
ke: Her neppe tales fand tre Ord, Der jo
paafølger Eder stor, Blandt Lyd og Tak,
Og løst Snak, Med Guds Navn tør spil-
fægte.

18. Det grusomt er at høre paa, Naar
Folk de ere vrede, Hver mungen Eed der
falde maa I Drik og Klammer-Sæde;
Saa tit man høre maa Pardon, Hvo mest
fand sværge han har Raison, Om Jesu
Død, Piin, Saar og Stød, Og Munden
vild udbrede.

19. Er det den Tak, som du ham veed,
Som Salighed dig bragte, For all hans
Saar og blodig Svædd, For han paa Kor-
set strakte; Vil du paa nye opriv' igien
Hans blodig Saar og store Meen, Som
var vor Skam, Som taalig Lam, Og vil-
lig lod sig slagte.

20. Apostelen med disse Ord Og Tale
saa formaner; Svær ej ved Himmelen,
Guds

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

0

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

